

“We noemen hun namen”

Getuigen van Gaza – bloemlezing

Ik heb er geen woorden voor. Dat hoor je vaak als mensen niet goed weten wat ze moeten zeggen bij een grote, indrukwekkende gebeurtenis. Welke woorden geven mensen aan de verschrikkingen in Gaza? De beelden op tv en internet laten de meesten niet koud. Maar wat kun je als gewone Nederlander daartegen doen? Wat moet je daarvan zeggen?

Deze bloemlezing is een selectie van honderden teksten, die zijn opgeschreven bij de voorleesactie Getuigen van Gaza, eind juli 2025. Met als motief ‘We zien het, we weten het, en we weigeren te zwijgen’ lazen toen zo’n zeshonderd mensen, veelal uit Utrecht en omgeving, de naam en leeftijd voor van alle doden door het geweld in en rond Gaza.

Van álle doden: op dat moment meer dan 65.000 vermoorde Palestijnen, onder wie zo’n 14.000 kinderen. Maar ook van 831 burgers, die het leven lieten bij de aanslag van Hamas in Israël op 7 oktober 2023. Naast getuigen van het leed was de actie een oproep aan de Nederlandse regering al het mogelijke te doen om de genocide door Israël te stoppen.

De voorleesacties vonden plaats op twee plekken in de stad: op de Stadhuisbrug en op het Moskeeplein in Lombok. Daar werden dag en nacht, vijf dagen lang, de namen voorgelezen. Voor het kathedraal lag steeds een schrift. Daarin konden voorlezers en voorbijgangers hun gedachten en gevoelens opschrijven bij de situatie in Gaza en bij het voorlezen en aanhoren van de namen.

Zoals gezegd, deze bloemlezing is slechts een selectie van de vele teksten die mensen schreven. Sommige heel kort, andere langer. De meeste in het Nederlands, maar er zijn ook teksten in het Engels, Duits, Italiaans, Turks en Arabisch. We konden niet alle teksten weergeven. Ze zijn geselecteerd en ingedeeld op thema, waarbij is gekeken naar zeggingskracht. Waar teksten soms letterlijk hetzelfde uitdrukten, hebben we een keuze moeten maken.

De bloemlezing laat zien hoe mensen uiting proberen te geven aan het haast onzegbare. Hoe ze omgaan met wereldleed waarop ze maar weinig invloed hebben. En het toont de betrokkenheid van velen bij het wrede lot van onschuldige medemensen ver weg. Door het uitspreken van hun namen komen ze dichterbij en zijn zij niet langer ongekend.

Inhoud

De start	3
‘De namen moeten worden gehoord’	4
Nederland medeplichtig	8
Iets kunnen dóen	9
Hoe voorlezen voelt	11
‘Zoveel jonge levens...’	14
Hier is het vrede...	17
‘Nooit meer’	20
Luisteraars	22
De stad als getuige	24
De actie moet doorgaan	26

De start

Bijzonder om bij de start
aanwezig te zijn om 08.00 uur.
Fijn met 4 mensen
geluid laten horen, belangrijk.
Je stem gebruiken.
Iets doen. De slachtoffers
een beetje tot leven brengen.
Zoveel mensen die betrokken zijn.
Dank aan de organisatie.
Trots op Utrecht en alle voorlezers.

‘De namen moeten worden gehoord’

Ik vond het een belangrijke
en ontroerende ervaring
om een paar van de namen
van de omgekomen mensen in Palestina
te lezen.
Het is zo belangrijk dat er aandacht komt
voor de verschrikkelijke dingen die daar gebeuren.
En ook zo belangrijk
dat wij deze mensen blijven herdenken
door hun naam te noemen.
En om hulp te blijven vragen
voor de vele mensen
die nog wel in leven in Palestina.

∞

Achter elke naam die we horen schuilt
een geleefd leven, een kind, broer/zus
ouder of dierbare vriend van
iemand. Dank jullie wel dat jullie
hun namen noemen zodat wij die kunnen horen.
Ik hoop uit de grond van mijn
hart dat we met z’n allen (burgers,
media, professionals & onze regering)
er vandaag nog voor zorgen dat
deze lijst niet nog langer wordt.
#Niet in mijn naam
#open the gates #gaza is starving
#ceasefire #release all hostages

∞

Hun namen mogen gehoord worden.
Ze MOETEN gehoord worden.

Ik hoop dat dit snel niet meer
nodig gaat zijn, maar voor nu
is het hard nodig!!!

∞

Naamgeving is zingeving!

Door deze actie kregen getallen gezichten:
allemaal mensen zoals wij
die recht hebben op leven in vrijheid,
een rechtvaardige behandeling: een land
waarin zij in vrede kunnen leven.
Ik vond het fijn om deze mensen
een gezicht te geven
door hen te noemen bij hun naam,
want hun naam bevestigt hun bestaan.

∞

We lezen elke naam.
We horen elke naam. Elk mens.
En terwijl het langzaam licht wordt,
hoop ik dat de intentie van ons getuigen
iets beweegt in de wereld.
Dat onze gekozen leiders een standpunt innemen.
Geen kant kiezen, maar herkennen
waar mensenrechten worden geschonden.
En ingrijpen. Voor hen.
Maar vooral voor ons allemaal.

∞

Lieve God, Boeddha, Allah
Zoveel jonge mensen, onze jongens
zijn op een andere plek geboren
en hoeven dit niet mee te maken
en hun vrienden, broers te zien sterven ...
en zelf te sterven ...
Wat een onmenselijke regering
om zoveel mensen af te slachten,
generaties uit te roeien ...
Zij geven in hun media zo'n ander beeld als weldoeners,
en blamen de terroristen als moordenaars
van de Gazanen ...
Hoe verraderlijk ...
Zo kunnen zij doorgaan met hun uitroeingsbeleid ...
Ik wens alle doden een vreedzame tocht
naar het hiernamaals waar zij vrede, liefde
en saamhorigheid mogen vinden ...
Ik wens ook nu alle mensen en slachtoffers liefde, vrede toe.
We denken veel aan jullie allen.
Dat het noemen van alle namen
een laatste hommage is aan al hun geliefde,
waardevolle levens.

Geen woorden voor wat er gaande is.
Dank voor dit gebaar van solidariteit
met alle slachtoffers.

∞

Dit vind ik een mooi initiatief
Met krachtige, symbolische woede.
Ik hoop dat al deze mensen die dit hebben gezien
wat vinden en een beetje meedoen
totdat dit eindigt.

∞

Er is niets wat wij kunnen doen.
Ik bid voor jullie.
Ik vind dit soort activiteiten zeer zinvol.
Ik hoop dat er een einde komt
aan onderdrukking in de wereld
en dat iedereen in vrede leeft.
(vertaald uit het Turks)

∞

Wat valt er te schrijven, te begrijpen?
Het is niet te bevatten wat er gebeurt in Gaza.
Wat beweegt Netanyahu en consorten
om zo te handelen, genocide te plegen?
De slachtoffers in beeld, in geluid
door de namen voor te lezen. (Goed gedaan).
De daders moeten veel meer in beeld komen
en berecht worden voor hun misdaden.
Ook Hamas, ook politiek Israël.
En Nederland (lees: het demissionair kabinet)
moet actie ondernemen, samen met Europa.
Nu, direct!

Namen lezen
Namen achter de mens,
de mens die verloren is.
1 bladzijde van 11-jarigen
Namen horen in een andere taal.
De taal van pijn
de taal van verdriet
de horror van verlies,
onuitsprekelijk
uitspreekbaar,
van mens tot mens
in al zijn wreedheid.

Nederland medeplichtig

De kinderen die net zijn afgestudeerd,
de jonge mensen die verder studeren of
een eerste voltijd baan hebben.
Oma's, opa's, tantes en ooms.
Ouders, vrienden, hele gezinnen die samenkomen.
Maar er is nu ongeveer niets of nergens om samen te komen.
Generaties vermoord omdat ze in Palestina geboren zijn.
Het is zo laat en we hebben nog niets gezien
om onze medeplichtigheid te beëindigen als Nederland.
Stop de genocide. Nu.

∞

Mijn land is medeplichtig.
Wij tonen in ieder geval
dat een groot deel van het volk
er heel anders over denkt.

∞

Verschrikkelijk deze vertoning.
Wat gij niet wil dat u geschiedt,
doe dat ook een ander niet.
Wat hebben we geleerd
van de Tweede Wereldoorlog
en wat hebben de joden geleerd
van hun onderdrukking?
Wat een laffe houding van de
Nederlandse staat. Ik schaam me.

Iets kunnen dóen

Wat mooi en vreselijk tegelijk
om hier te staan.
Maar getuigen is waanzinnig
belangrijk. Dank voor dit
initiatief om toch iets te kunnen doen
met al mijn verdriet en boosheid.

∞

Droevig, indrukwekkend om urenlang
namen van mensen – vaak nog jongens en meisjes –
te horen en te lezen. Enige troost
om samen te getuigen. Maar boosheid en ongeloof overheerst.
Nog bijna vier dagen te gaan ...
We noemen hun namen.

∞

Beetje blij dat ik eindelijk iets
met mijn onmacht kon doen
en de anonieme getallen
van alle onnodig gestorvenen een naam kon geven!
Bedankt voor dit initiatief.

∞

Door de namen te noemen
geef ik deze kinderen heel even
hun menselijkheid terug

∞

Je kunt op pannen slaan in het Centraal Station.
“Free for Palestine”.
Je kunt de namen van alle zinloos gedode Palestijnen voorlezen.
Er zijn veel manieren om je protest te laten horen.
Je hoopt dat het ergens wat uithaalt,
dat het niet voor niets is.
Om stil van te worden.
De lijst met gedode/overleden 25-jarigen is eindeloos ...
Al die jonge levens ...
Je hoopt dat ergens niet voor niets is.

Bij het voorlezen komt het weer binnen.
Hele families zijn weggevaagd.
Liefde overwint.
Maar voor velen is het te laat.
Liefde overwint.
We zijn met meer.
Vanavond waren ze hier.

∞

We proberen allemaal nog enig recht te doen
aan alle zinloos gedoden
door hun naam zo goed mogelijk voor te lezen.

∞

Dit is droevig, maar goed om te doen.
Wanneer je de namen leest
voel je enigszins nog beter hoe vreselijk
deze situatie is voor de mensen in Gaza.
Ik leef met hen mee. Moge God hen bijstaan,
moge deze genocide stoppen!

∞

In machteloosheid
Het weinige wat je doen kunt
is respect betonen

Hoe voorlezen voelt

Na de eerste namen schoot ik vol
Maar ter ere van allen weer verder.
Heel indrukwekkend,
de voorbijgangers die voorlazen.

∞

Voel me heen en weer
geschud bij het horen
van al die namen en leeftijden.
Maar voel ook de rust
bij het voorlezen van al deze mooie namen.
Moeilijke namen om voor te lezen,
maar eenmaal het ritme te pakken
zie ik ze voor me. Alsof ze in leven zijn.
Heel bijzonder om een héél klein steentje bij te mogen dragen.
En ik hoop met heel mijn hart dat 't morgen stopt!

∞

Ontroerend om al deze namen
van jonge kinderen voor te lezen.
Verschrikkelijk dat het nodig is.
Trots op alle mee-voorlezers.
Dank aan de organisatie. Machteloos en verdrietig
zo weer naar huis.

∞

De laatste nacht van namen lezen,
we zouden er nog vele nachten mee door kunnen gaan,
het houdt maar niet op.
Het is goed de nummers een naam te geven
en hardop de vernietiging van een generatie uit te spreken.
Ik voel me nietig en machteloos,
daarom deed ik mee.

∞

Het voorlezen van de namen
is heftig en het is iets kleins maar
het voelt gelijk heel krachtig.
De onmacht blijft, maar ben blij
dit te hebben kunnen doen.

Als ik lees wil ik het goed uitspreken.
Netjes, duidelijk, met respect.
Als ik luister moet je huilen.
Dit zijn kinderen vernoemd
naar hun opa en oma, vader en moeder.
In liefde geboren, door haat gestorven.

∞

Intrigerend en aangrijpend.
Al die levens, schoolklassen vol.
Maar een of twee meerderjarigen
in twee uur lezen.
Save the children.

∞

Een overweldigende ervaring.
Het noemen van de namen.
Je probeert je er gezichten, familieleden
bij voor te stellen. Niet te bevatten.
Twee mensen van de moskee spraken
ook namen uit. Een mooi,
wonderlijk gevoel van eenheid.

∞

Een hele generatie (én meer) is doelbewust vermoord.
Aangrijpend!
Het is mooi om hen te kunnen noemen en gedenken.
We kregen druiven en nootjes toegeschoven.
Tranen opzij: lezen!

∞

Nu was het mijn beurt om te lezen.
met een brok in mijn keel,
stotterde ik de eerste namen uit mijn mond,
denkend aan mijn eigen kinderen en de slachtoffers en hun dierbaren ...
Laat het stoppen!!

∞

Tijdens het voorlezen
besef ik dat ik leeftijden lees
van mijn neven en nichten.
Het wordt zo onwerkelijk!
Ik probeer de Arabische namen
zo goed mogelijk uit te spreken

uit respect voor de mensen achter de namen.
Voel mij machteloos. Zou het ooit stoppen?

24/7 Honger
24/7 Bommen
24/7 Angst
24/7 Lijden
24/7 Stervenden
24/7 Lezen wij namen voor zodat wij hen niet vergeten

Als stille getuigen
op het plein
voor de moskee
lezen wij hun namen
en huilen van binnen

‘Zoveel jonge levens...’

Ik begon woensdag om 24.00 uur – de lijsten –
de kinderen 0 jaar – de schrik.
Je weet het, maar toch – zoveel en dan zie
je de volgende dag kinderen lopen, of in de kinderwagen
en dan. Tja – en het gaat maar door.
Wanneer wordt er wat gedaan?
Dank dat ik mocht voorlezen.

∞

Het opnoemen van de namen
met leeftijd raakt mij diep.
Hele families achter elkaar
opnoemen met verschillende leeftijden
is zo intens verdrietig.
En dat je dan de namen van baby's, 0 jaar,
moet opnoemen is zo onwerkelijk, zo ontzettend erg,
verdrietig en onmenselijk.

Omdat je weet dat ze zijn vermoord.
En waarom?
Dit had nooit, nooit mogen gebeuren.
Hopelijk komt er snel een einde aan deze genocide
Er moet worden voorkomen dat we nog meer mensen,
kinderen, baby's laten vermoorden.

Liefde en vrijheid voor iedereen!

∞

Heb nu 3 pagina's gelezen. Jonge mannen en vrouwen
in de leeftijd van mijn eigen kinderen: 31 tot 34 jaar.
Jonge levens die resoluut zijn beëindigd
door Israëlish geweld.
Noem hun namen, steeds opnieuw.
Vergeet hen niet! Stop de genocide in Gaza.

∞

2 uur = 120 minuten,
ongeveer 5 seconden per lange Arabische naam,
720 namen in een uur... 1440 namen...
Allemaal kinderen tussen de 9 en 11 jaar!

Namen lezen
Namen achter de mens,
de mens die verloren is.
1 bladzijde van 11-jarigen
Namen horen in een andere taal.
De taal van pijn
de taal van verdriet
de horror van verlies,
onuitsprekelijk
uitspreekbaar,
van mens tot mens
in al zijn wreedheid.

∞

Intrigerend en aangrijpend.
Al die levens, schoolklassen vol.
Maar een of twee meerderjarigen
in twee uur lezen.
Save the children.

∞

We lezen de namen
van de ene 21-jarige
na de andere op. Zo wrang,
zeker in een studentenstad
zoals Utrecht.

∞

Onvoorstelbaar, zoveel jonge levens ...
Zo oud als mijn zoon.
Afgeslacht in deze genocide.

∞

Een man leest voor ...
Namen, moeilijk uitspreekbaar,
gevolgd door de leeftijd ...
Naam, jaar, naam, jaar ...
Naam, ... 'nul' ... roept hij
verbaasd, alsof het niet klopt.
Hij is even in verwarring ...
Een omstander blijkt de helpende hand te hebben.
Het is een baby ...

Al die generaties die weggevaagd zijn.
Niet hun kinderen groot zien worden.
Niet voor hun familie kunnen zorgen.
Dat is mooi van deze ordening
per leeftijdscategorie.
Gisteren hoorde ik op de stadhuisbrug
allemaal 9-jarigen voorbijkomen.
Die zouden moeten voetballen.

∞

Zonder brok in mijn keel lukt niet.
Ik werk op een basisschool met 100 leerlingen
en moet elke keer denken ...
Meer dan 650 keer mijn school uitgemoord ...
en het is nog steeds gaande.
Niet te bevatten dat dit toegestaan wordt
door politici wereldwijd. In onze machteloosheid
lezen we nog maar een bladzijde
en trekken we een symbolische lijn ...

∞

Iedereen verdient medische zorg
iedereen verdient eten om te leven
iedereen verdient een eerlijke kans
Geen baby verdient het te sterven
van de honger
de grens was al maanden (jaren?) bereikt
Hoeveel x 65.000 doden voordat dit stopt?

Hier is het vrede...

Een vriendin zal twee uur namen noemen
van gevallen
Terwijl ik bouwvakkers in mijn huis voorzie
van koffie en repliek
Omdat we HR++ glas
verkiezen boven dubbel,
openslaande deuren willen
morgen
komt er geen stippel uit mijn hand
geen afbreek-
streepje
zelfs geen punt

Hooguit veeg ik morgen
wat steengruis
uit de bank
en ik zou een lijn moeten trekken,
een rode lijn.

∞

vrijdag 7.35 uur
Om in stilte, bij het ontwaken van
UTRECHT, al die namen te horen
is bizar en zou niet nodig moeten zijn.
Iedereen heeft recht om in vrede, stilte
& zonder angst wakker te worden.

∞

Ik ben dankbaar dat ik hier, nu,
in alle vrijheid
de namen mag uitspreken van hen
die geen vrijheid hadden en veel te jong zijn overleden.
RIP

∞

Bijzonder om de namen
op te lezen van twintigers,
terwijl de stad op dit tijdstip
bevolkt wordt door twintigers!
Hoop dat zij beseffen
hoe bijzonder hun vrijheid is.

We lezen de namen
van de doden die zo jong zijn.
Terwijl onze vrije stad ontwaakt.

∞

Vandaag start ik de dag
en maak me klaar,
op een gemoedelijke en onbezorgde dag.
Ik kan dat.
Mijn gedachte gaat uit
naar de mensen die deze keus niet hebben.
Mijn oprechte wens is dat zij,
die gebukt gaan onder het leed om hen heen
en de onvoorspelbaarheid van hen die dit kunnen stoppen,
deze keus wel in het verschiet houden.

∞

Heel indrukwekkend. Ik ben er stil van.
Het is niet alleen de namen voorlezen
en ze daarmee bestaansrecht geven.
Het is ook een moment van bezinning;
de mensen zien passeren die de moskee inlopen,
boodschappen gaan doen bij de Albert Heijn, thuis komen.
Een heel alledaags moment
te midden van een onbeschrijfelijk leed in Gaza.
Geen woorden voor.

∞

Terwijl ik hier zit
probeert ik me voor te stellen
hoe elke naam die hier genoemd wordt
een volwaardig persoon is.
Iemands moeder, vader, opa, oma,
dochter, zoon, oom, tante,
vriend, vriendin, enzovoort.
Zo bizar om hier in vrede te kunnen zitten,
terwijl deze genocide zich afspeelt en
dat terwijl de wereld toekijkt.
Bedankt voor dit initiatief.
Zo belangrijk om de straat op te blijven gaan.

Wat een eindeloos lange
lijst namen en leeftijden.
Indrukwekkend om die uit te spreken.
Ook onwerkelijk mooi om dit samen
met mijn vader, Wieger, te doen.

∞

De moskee is net uit
en veel moskeegangers blijven staan.
De mensen die voorgelezen worden
die jonger zijn dan ik maken me sprakeloos.
Ik stel me er mijn vrienden bij voor van die leeftijd en denk:
Dit hadden wij ook kunnen zijn.
Toevallig zijn we op een andere plek geboren ...

∞

Het is stil buiten, hier wel
maar ver weg niet.
Waarom kan het niet overal stil & vreedzaam zijn?
In de verte vogels
en daar tussendoor al die namen,
eindeloos lang en zo zinloos.

∞

Geluid draagt ver
in de nacht.
De namen klinken verder.
Nooit vergeten.

Er werd pizza gebracht.

‘Nooit meer’

Mijn man las eerder dit jaar de namen
in Westerbork, ik lees hier vandaag
de namen op de Stadhuisbrug.
Allemaal twintigers in de bloei van hun leven,
vermoord om wie ze zijn, hun etniciteit.
Stop de steun aan kindermoordenaars,
Stop de steun aan psychopaten.

∞

2025,
beelden die niet van mijn netvlies gaan.
Kinderen, mannen en vrouwen,
hongerend, op de vlucht,
vermoord, verminkt en radeloos.
Waarnaartoe? Alles weg, verwoest,
gebombardeerd en platgewalst.
Wat had de wereld afgesproken
na het nazi-regime? Nooit weer.
En nu kijkt de wereld werkeloos toe.
Het maakt me sprake- en radeloos.
En toch is er een (klein) beetje hoop.
Hoop door de burgers,
die de namen uitspreken van de 65.000
slachtoffers van deze waanzin.
Het wordt nu tijd dat onze machthebbers het overnemen.
Dat is wat een groot deel van Nederland wil.

∞

Geweldig dat jullie dit doen.
Het krijgt aandacht, ook al lopen
veel mensen gewoon voorbij.
De namen noemen geeft gewicht
aan het enorme onrecht, aangericht
door Israël.
Nooit meer = nu !

∞

Een Holocaust op herhaling,
en dan door nakomelingen van de slachtoffers van toen.

∞

Nooit meer

We noemen namen
Diep droevig wat er nu gebeurt
net als toen.
Geweld gaat blijkbaar boven het internationaal recht.

∞

De lange lijst, de magnitude
en morele leegte die gapend voor ons ligt.
Ben betrokken bij demonstraties sinds 7 oktober 2023,
en wat me het meeste treft is de afstomping,
de gewoonte, de gesteldheid dat dit doorgaat ...
ondanks alle politieke weerstand,
hoe iedereen schande spreekt,
een genocide, voor onze eigen ogen
... nooit meer ... is nog steeds.
Dit zullen we gezamenlijk moeten dragen,
voor altijd, menselijke falen.
Een kleine daad terwijl de wereld doordraaft.

∞

Ik weet niets beters te verzinnen
dan te komen luisteren
naar alle namen van de doden in Gaza.

Ik voel ongecontroleerde woede en agressie.
Hoe kan het bestaan dat de wereld toekijkt
bij het systematisch en doelbewust vermoorden
van totaal onschuldige mensen?

‘Dit nooit meer’ zeggen we telkens weer
en toch gebeurt het.

Luisteraars

Het is mooi als mensen blijven staan
en ik vond het heel fijn om
de eerste uurtjes te doen.
Solidaire reacties ook gehad
vanuit de voorbijgangers.

∞

I apologize for the USA.
We also demonstrate.
Please forgive the world.

∞

Stadhuisbrug:
ben ik stil & luister

In demonstraties:
schreeuw ik, brul ik – ben
ik samen met anderen

Thuis: huil en jank ik.

∞

Mensen die meeluisterden
zijn zeer onder indruk, ze willen veel praten
over de oorlog en de onnodige slachtoffers.
Het heeft dus bijzonder veel impact dat we dit doen.
Mijn complimenten aan de organisatoren.

∞

Steeds weer andere bezoekers,
die instemmend luisteren.
Hopelijk draagt ons heel klein steentje bij
aan het stoppen van dat zinloze doden
van doodgewone, lieve mensen.
Stop met deze oorlog, snel!

∞

Het gaat hier heel goed
bij de moskee tot op heden.
Men is betrokken en
er komen regelmatig mensen langs
die ook willen oplezen, zoveel spontaniteit!
Regelmatig komt iemand langs met water of anderszins,
hartverwarmend.

We're in this together. Keep up
the good work. Broken hearts
are better than closed eyes.

∞

Zoveel mensen, in de bloei van hun leven
die we hier noemen.
Wat een gemis aan hen.
Het is pijnlijk en fijn om dit te delen met anderen.
Regelmatig staan mensen stil
en regelmatig worden we niet opgemerkt.

∞

Een meneer die luistert
vertelt dan dat zijn moeder
ook in Gaza is overleden.
We weten niet of haar naam ertussen staat.
Het zijn er te veel om 'even' te zoeken.
Hij heeft haar naam op 'n blaadje geschreven
en we lezen straks haar naam ook voor.

∞

(vertaalde brief van een Duits meisje)

Lieve mensen in Gaza,
Jullie zullen deze brief nooit kunnen lezen, en jullie begrijpen ook geen Duits.
Maar misschien voelen jullie het toch!
Van mijn ouders mocht ik geen bloemen voor jullie kopen.
Daarom teken ik deze bloem en schrijf ik deze brief.
Ik vind het heel erg dat er oorlog is in jullie land en dat jullie er niets aan kunnen doen.
Het is oneerlijk dat er zoveel mensen gestorven zijn, en waarschijnlijk zullen er nog veel meer
mensen sterven.
Ik hoop heel erg dat deze domme oorlog snel voorbij is.
Blijf zo dapper als tot nu toe.
Veel geluk en veel groeten, Mona 11 jaar.
PS Hou vol!!

De stad als getuige

Het carillon van de Dom, de schoonmaakploeg,
de ganzen, de geluiden van een ontwakende stad.
Daar zit je dan, te luisteren
naar al die namen, al die mensen
die 'gewoon' een leven vóór zich hadden.
Bizar, dit moet stoppen.

∞

Het is zaterdagmiddag. Veel drukte in de stad.
Het carillon, de stem van de bloemenverkoper.
Wandelaars met een geluidsbox.
Maar de sprekers gaan door, de namen stromen,
niet te bevatten dat zij gewoon
inwoners van Gaza waren, en er niet meer
mogen zijn ... Een aantal mensen blijft staan.
Ze luisteren, iemand zet een plantje neer.
Doorgaan. Dit moet stoppen.

∞

26-7, 21.00 u
Een ontroerend moment:
een thuisloze man loopt langs
met een bak met al zijn spullen.
Hij pakte er een beertje uit,
zette dat neer en liep verder.

∞

Ik realiseerde me op een leeg, regenachtig Moskeeplein,
dat ik toch hoopte dat iemand zou kijken,
geraakt worden, meedoen ...
Maar het regende en 't plein is leeg.
Uiteindelijk sta ik hier voor mezelf, voor mijn eigen zielenheil,
om niet gek te worden
of inwendig in stukken te breken.

Het is nu kwart voor één 's nachts.
In de drie kwartier dat ik hier ben en heb voorgelezen
met de drie anderen, zijn er al 400? 500? namen
gepasseerd.
Al die lichamen zouden niet eens
op deze Stadhuisbrug passen.
Met mijn hand op mijn hart luister en lees ik.
Het is onuitsprekelijk, dit verdriet,
Dus spreken we hun namen uit.
En voelen ons even samen,
tussen al die onbekende namen.

∞

Dank aan de organisatie. Getuigen
het voelt zo machteloos,
die eindeloze stroom vermoorde jonge mensen.
De Dom was ook onze getuige,
en ook jonge mensen bleven staan.
Dat geeft mij hoop.

∞

Mooi initiatief.
Waanzinnig dat het nog nodig is
anno 2025. in de shift van 6 tot 8 uur
kwamen de bladblazers en de bezemwagen
van de gemeente langs.
De herrie overstemde de voorlezers.
Hoe symbolisch, de Palestijnen die
overstemd worden door het geweld,
hun namen door herrie.
De voorlezers bleven stug doorlezen
zoals wij allen dwars door politiek geweld
solidair zullen zijn met alle burgerslachtoffers,
levend en dood.

∞

Te veel. Te veel. Te veel.
Klokgelui
Ratelende koffertjes
Intense aandacht voor iedere naam
Toeristengids, geschreeuw
Te veel.

De actie moet doorgaan

Al verschillende keren getuigen-op-de-brug
om ook zelf voor te lezen. Al die leeftijden,
al die namen.

Er zijn geen woorden voor.

De hele tijd, al vanaf woensdagochtend,
ben ik me even bewust dat er onafgebroken
namen worden gelezen.

En dan zijn dit nog niet de namen
van degenen die op dit moment sterven ...

∞

Mogelijk een idee om voor het 'Vredes'paleis in Den Haag
dit door te zetten!?

Een bijdrage voor rechtvaardigheid ...

Moordenaars moeten veroordeeld worden.

Anders is dit [een] inleiding [op een] nog
grotere misdaad tegen de mensheid.

Moraliteit!

∞

Het was ontroerend, krachtig en
emotioneel om de namen van de
slachtoffers voor te lezen.

Ik voel me sterk verbonden met het
Palestijnse volk en de verschikkingen,
de genocide en de uithongering
zijn onverdraaglijk.

We moeten blijven spreken over GAZA
en dit moet stoppen.

Deze actie leidt hopelijk tot
nog meer bewustwording bij de Utrechters.

We kunnen niet weggijken en
de actie moet doorgaan,
vanuit medemenselijkheid, barmhartigheid en mededogen.

We zijn allen Palestijnen!

**STOP GENOCIDE EN SYSTEMATISCHE
UITHONGERING EN Vernietiging.**